

Espanya és diferent: jutges subordinats a partits polítics i parcials, en els alts tribunals d'Espanya

written by Axel Schönberger | 8 de gener de 2019

Els polítics catalans, contra els quals la justícia espanyola actua amb acusacions que els tribunals de quatre estats europeus en neguen la veracitat, van ser objecte de mofes intolerables en un canal oficial de correu electrònic de l'òrgan constitucional espanyol Consejo Oficial del Poder Judicial. Van ser escarnits i insultats fins al punt de ser difamats per jutges espanyols en les seves comunicacions internes, com a «virus», «fills de puta», «extremistes» i «nazis» (<https://www.change.org/p/12429466/u/23295067>).

La majoria dels jutges espanyols deuen haver llegit aquestes notícies sense comentar-les. En països amb un estat de dret en bon funcionament, cadascun dels bacons que ha dit aquestes porcades i cadascun dels jutges que les ha llegides sense protestar seria considerat com a parcial i no podria seure en el tribunal que jutgi els així difamats i insultats.

Però Espanya és diferent. Allà, els jutges es poden comportar així sense que això comporti l'acusació de parcialitat. Fins i tot s'espera d'ells aquesta parcialitat, com van demostrar les declaracions públiques d'Ignacio Cosidó Gutiérrez, portaveu al Senat pel Partit Popular –una part del qual tendeix a l'extremisme de dretes–. Aquest desembre passat, Cosidó va expressar confiança en el Partit Popular, amb el previst nomenament de Manuel Marchena com a president del Consejo Oficial del Poder Judicial, perquè pogués influir en els processos per corrupció contra polítics d'aquest mateix partit.

Encara que en aquest cas i a causa d'aquesta concreció per escrit d'una pràctica de molts anys de durada, aquest nomenament no es va produir, l'entrellaçament entre la política i la justícia a Espanya és conegut a bastament. La GRECO, una suborganització del Consell d'Europa, ja fa temps que critica l'estat de coses intolerable a la justícia espanyola i exigeix que almenys la meitat dels jutges espanyols siguin elegits pels seus col·legues per raons d'aptitud, ja que la pràctica espanyola de nomenar jutges sobre la base d'influències i de compromisos polítics, a través d'un mercadeig permanent entre el PP i els socialistes, mina el funcionament de l'estat de dret (<https://www.change.org/p/12429466/u/22197841>).

Com és ben sabut, el tribunal espanyol, la independència i la qualificació professional del qual són més discutides, és el Tribunal Constitucional, els dotze membres que el formen ni tan sols necessiten ser jutges. El govern en nomena dos, el Parlament i el Senat, quatre cadascú. Només dos dels dotze jutges poden ser elegits pel Consell Superior dels Jutges, i per regla general no ho fan per motius professionals. Si es té en compte aquest rerefons, no pot sorprendre a ningú que el Tribunal Constitucional, des de fa anys, pren les decisions segons ho demana el Partit Popular per motius polítics, i que es pronuncien sentències en contra dels interessos de la nació catalana. Sense la parcialitat de les sentències del Tribunal Constitucional espanyol, el moviment independentista a Catalunya, que ara té una majoria clara, mai no hauria crescut tant. És una situació intolerable que demostra palpablement el retardament jurídic d'Espanya en comparació amb els estats de dret de les democràcies civilitzades europees, que el Tribunal Constitucional espanyol tingui poders legislatius i executius, i per tant el principi de la separació de poders ha estat invalidat pel que fa a aquest alt tribunal (no legitimat per aptituds professionals).

Els vint escons de jutge al Consell General del Poder Judicial

(CGPJ) espanyol també són atorgats en un mercadeig entre el PSOE i el Partit Popular. El fet que Manuel Marchena, que era el preferit del Partit Popular com a nou president d'aquest òrgan, refusés ocupar el càrrec –després que es fes pública indiscretament la nota d'aquest portaveu del Partit Popular–, li ha donat l'oportunitat de presidir el tribunal que jutjarà el vicepresident català, Sr. Oriol Junqueras i altres polítics catalans, privats de la immunitat parlamentària a través d'una vulneració de la Constitució espanyola i acusats de «delictes» inventats. Amb seguretat, es pot partir de la base que M. Marchena (i els seus col·legues en aquesta funció), com és d'esperar, posaran de manifest la seva dependència judicial del Partit Popular.

Sí, Espanya és diferent. Per això alts representants de la Unió Europea han criticat la palla als ulls de la justícia polonesa, però han ignorat expressament la doble biga en els ulls dels jutges espanyols. A qualsevol altre estat europeu, Manuel Marchena i altres jutges que formaran el tribunal contra els polítics catalans injustament empresonats i il·legalment destituïts, haurien de renunciar-hi a causa de la seva parcialitat. A altres estats europeus no s'hauria arribat mai a aquests processos que recorden les obres de Kafka. Però Espanya és diferent. Ni és un estat de dret ni una democràcia veritable, sinó un estat que segueix tenint les arrels en el franquisme i que només intenta cobrir-ho amb un vernís pseudo-democràtic.

En contrast amb la informació en part tendenciosa i en part falsa sobre la crisi catalana que publica, per exemple, el *Frankfurter Allegemeine Zeitung* (FAZ) –que en aquest aspecte ha de convenir que se li faci el retret de ser una «informació de premsa mentidera» que va en contra del Codi de Premsa alemany (<https://www.change.org/p/12429466/u/23386299> i <https://www.change.org/p/12429466/u/23386338>)–, el *Neue Zürcher Zeitung* (NZZ) informa de manera objectiva i neutral sobre la dubtosa situació de la justícia espanyola:

<https://www.nzz.ch/international/spaniens-justiz-unter-der-lupe-ld.1442091>

Cada jurista que conegui tant el Codi Penal espanyol i l'Ordenació Processual espanyola com les acusacions per rebel·lió contra els polítics catalans, i que hagi seguit el curs real dels esdeveniments, recordarà amb un calfred les sentències del Tercer Reich i de l'Espanya franquista. Cap jurista que tingui una espurna d'integritat i d'honor descriurà els processos políticament motivats contra els polítics i els representants de la societat civil catalana com a jurídicament correctes i justificats. Cada jutge que condemni polítics catalans amb acusacions injustificades per actuacions que mai no han fet, hauria de fer memòria de Nuremberg i de Tokyo, i és d'esperar que un dia aquests jutges parcials hagin de responsabilitzar-se de la vulneració de les lleis, atemptatòria als Drets Humans, davant d'un tribunal internacional.

Espanya és diferent. Al revés que la resta de països de la Unió Europea, se'n riu dels Drets Humans i de la pròpia legislació. Durant i després de l'octubre del 2017, fins i tot va vulnerar una llei orgànica de l'Estat espanyol, en tant que sense motiu suficient es va emparar en l'article 155 de la Constitució espanyola, que no legitimava l'actuació d'aleshores del Senat i del govern espanyols, va destituir il·legalment un govern elegit democràticament i va dissoldre un Parlament també elegit democràticament. Espanya és diferent.

I Europa calla i ho aprova!

Publicació original en alemany:
<https://www.change.org/p/12429466/u/23806072>

Traducció de l'alemany al català: Pere Grau i Rovira (Hamburg)